

Gheorghe ȚICLETE

S-a născut pe data de 21 aprilie 1936, Târgu Jiu, județul Gorj, părinții fiind Ioana și Pantelimon Țiclete.

Studii

Școala Medie Tehnică de Construcții, ca șef de promoție, și Facultatea de Construcții din cadrul Institutului Politehnic, ambele din Cluj. A fost repartizat la Direcția de Sistematizare și Proiectare a Construcțiilor, unde activează în perioada 1961-1965. Timp de 5 ani, funcționează ca asistent universitar la facultatea absolvită și se înscrie, în toamna anului 1969, la doctorat pe care și-l adjudecă în mod strălucit. În anul 1970, se transferă, prin concurs, la Institutul de Construcții din București, demonstrându-și prin rezultate remarcabile calitățile care i-au conturat un destin profesional de excepție, timp de 36 de ani, până la pensionare.

Cărți publicate

- *Lumea prin care am trecut*, Editura Amanda Edit, București, 2016;
- *Evocări. Cei care au fost*, Editura Fast Editing, București, 2019;
- *Să nu-l uităm pe B. P. Hașdeu*, Editura Fast Editing, București, 2020.

Colaborări la reviste

De remarcat că, în paralel cu profesia de bază, inginer și profesor, a fost atras de studiul istoriei, sociologiei, religiei, filozofiei, jurnalismului și literaturii. În numărul 10 din anul 1957 al publicației „Politehnica” scoasă împreună cu colegul și prietenul

său din studenție, **Romulus Rusan**, își face debutul literar, sub pseudonimul T. George, cu o schiță adolescentină intitulată „Două primăveri”.

Activitatea publicistică propriuzisă se concretizează prin colaborări la mai multe reviste, precum: *Crinul satelor*, *Revista Jiului de sus*, *Gorjanul*, *Altarul Banatului*, *Gorjul geografic*, *Revista Asociației Albanezilor din România*, *Antim*, *Bogdania*, *Portal Măiastra*, *Independența Română*, *Gândul Anonimului*, *Univers Ingineresc*, *Convorbiri literar-artistice*.

Articole publicate

Ce am fost, ce suntem și cum vom fi?; Importanța toleranței religioase în armonia socială; Stindardul alb al omeniei și fraternității sau cum s-a născut *Crucea Roșie*; Câteva cuvinte despre spiritualitate, morală și credință la români; Unicitatea creștinismului la români; Elemente de sociologie generală și particularitățile ei la români; Probleme medicale care au influențat actul creației muzicienilor celebri; Folclorul-păstrător al spiritualității poporului român; Aspecte ale idealului educativ, ieri și azi; Cum apare și se dezvoltă sentimentul dragostei de țară; Evoluția benefică a globalizării implică păstrarea și dezvoltarea identității culturale, ca factor decisiv; Uniunea Euroeană, viabilă și prosperă doar printr-o unitate în diversitate; România astăzi-început de speranță și o realitate nedreaptă; Conștiința și condițiile de viață. Componente ale moralei; Educația morală și repercursiunile ei în societate; etc.

Premii, diplome și recunoașteri

- Premiul III pe țară la concursul literar și de desene;
- Diplomă națională pentru omagierea jurnaliștilor olteni;
- Diplomă de excelență acordată de Fundația Gheorghe Vrânceanu, 2010;
- Inclus în Enciclopedia personalităților din România (seria Hubner Who is Who), prima ediție, 2006;
- Dicționarul personalităților din Oltenia, Craiova, 1998.

Referințe critice

„ Filozof, moralist, istoric, spirit enciclopedic, domnul Gheorghe Țiclete ne poartă cu lectura de-a lungul mileniilor, prin lumi cunoscute și mai puțin cunoscute, deslușind legăturile dintre popoare. (...)”

Gânditor, moralist și mai ales patriot domnia sa ne-a dat, prin cartea sa, *Lumea prin care am trecut*, o operă de maturitate, complexă, acoperind și domeniul unor arte precum muzica, cu rolul ei terapeutic. (...)”

(Michaela Al. Orescu, scriitor, istoric)

„Cei care vor avea șansa să citească volumul *Evocări-Cei care au fost* al domnului Gheorghe Țiclete, apărut la Editura Fast Editing, vor simți muștrări de conștiință, realizând că sunt restanțieri la datoria firească, de bun simț, de a-și aminti de propriii înaintași, unii dintre ei întruchipând valori morale ce definesc omul în dimensiunea conferită de Dumnezeu, creației sale-CARACTERUL. Deținând arta învierii lor din uitare, autorul face dovada vocației literare, marcă a scriitorului autentic.”

(Geo Călugăru, scriitor, membru USR)

„A scris toată viața sa aticole la diverse publicații. (...) A abordat tee de mare actualitate psihologie și religie cu rigoarea omului de știință, dar și cu experiența omului trecut prin viață, a omului generos și altruist. Gheorghe Țiclete este un patriot. Din toate scrierile sale reiese acest frumos și nobil sentiment”

(Viorel Gh. Speteanu, istoric)

„... Asemeni înaintașului său-l-am numit pe Nicolae Iorga-Gheorghe Țiclete, oferind cititorilor experiența sa de viață, evident cu tentă moralizatoare, lasă în urmă o tușă adâncă prin timp, dovedind că n-a trăit degeaba. (...)”

(Lucian Andrei Anuțoiu)

„... Răbdator, înțelegător, cu o mare și complexă experiență de viață, care în loc să îl dărâme l-a călăuzit benefic, educativ, spre a filozofa, spre a căuta în esența lucrurilor, pentru aflarea adevărului și înțelegerea rostului a tot ce-l înconjoară.”

(Ioana Stuparu, scriitor)

„Pentru mine, această carte, înainte de a fi un gest literar, este un lucru pe care ar trebui să-l facă mai multe persoane sus-puse și care mânduiesc instrumente de cultură și de popularizare în rândul românilor și pe tot teritoriul românesc. (...) Mi se pare că gestul pe care l-a făcut este meritoriu, trebuie încurajat și aplaudat. Eu personal am fost marcată de câteva dintre personalitățile prezentate, de exemplu: Gheorghe Leonida, despre care nu mulți știau că acest mare sculptor român a realizat capul lui Iisus al renumitei statui din Brazilia. Îl felicit pentru aceasta!

(Eugenia Duță, editoarea cărții)

„Citind din această carte, m-am dus cu gândul la una din poeziile lui Nichifor Crainic, *Unde sunt cei ce nu mai sunt*, și am recitat această poezie. Îl felicit pe scriitorul Gheorghe Țiclete.

(Nicușor Constantinescu, poet, epigramist)

„Oameni care au fost ignorați, uitați și care au murit în închisori, dar pe care, cu talent, scriitorul Gheorghe Țiclete reușește să-i aducă printre noi. Sincere felicitări!”

(Paula Romanescu, scriitor, membru USR)

Extrase din operă

„Toleranța este o virtute pe care o pretindem fără rezerve adversarilor noștri, dar pe care noi nu o aplicăm față de ei. Dacă am aplica-o, în permanență, rezultatul ar fi o îmbunătățire a relațiilor dintre oameni. Numai atunci s-ar putea zice că, într-adevăr, pe pământ e pace și între oameni bună învoire.”

(Din eseul **Toleranța**)

„În viața de zi cu zi, suferințele și necazurile nu ne vor ocoli niciodată. Nu-i vor ocoli nici pe cei ce ne sunt în preajmă, prieteni, cunoscuți care vor avea nevoie de sprijinul nostru. Va trebui ca, în prealabil, să ne stergem lacrimile inutile, să-i încurajăm cu un zâmbet tonifiant, o vorbă bună sau cu bisturiul, dacă asta ne este meseria.

Goana după fericire nu devine altruistă decât atunci când omul caută aspirațiile sale într-o dragoste dezinteresată pentru alții, când el va descrie cercul lărgit, ce-i va cuprinde pe toți cei în mijlocul cărora se află.”

(Din eseul **Egoism și altruism**)

„Scriitorul german Hans Carossa, participant la Primul Război Mondial împotriva României, face, după douăzeci de ani, în publicația *Chemarea vremii*, din octombrie 1940, următoarea mărturisire: *Am cunoscut atunci, poate, mai mult din ființa sa, decât aș fi putut cunoaște colindând țara în timpurile liniștite, ca simplu călător. M-au impresionat adânc eroismul, abnegația și puterea de jertfă ale soldatului român. Dar, ceea ce m-a mișcat și mai mult, au fost bunătatea și ospitalitatea românească: acestea sunt cu adevărat proverbiale. N-am cunoscut încă un neam atât de ospitalier precum neamul românesc!*”

(Din eseul **Unicitatea creștinismului la români**)

„Lui Gheorghe Țiclete îi închin acest râu ascuns al prieteniei mele vechi, datând din anii Politehnicii, dorind-o prelungită pe mulți ani înainte, fructificată în întâlniri omenești și literare tot mai dese. Romulus Rusan, Cluj, aprilie 1964.”

(Din **Remember Romulus Rusan; Un om minunat și un prieten adevărat**)

„Dacă declanșarea ploii artificiale a avut loc în România datorită savantei adevărate, româncă Ștefania Măracineanu, înainte de cel de-al doilea război mondial, astăzi, conform descoperirii sale, metoda este folosită în mai multe țări, deseori cu scopuri mai puțin umanitare....

Uitată și marginalizată în țara ei, dar apreciată în întreaga lume, poate își va găsi un loc în dicționarele și enciclopediile românești care o vor putea impune și în cele universale.”

(Din **Ștefania Măracineanu-Savantul nedreptățit...**)

„Am trăit modest, dar demn, sunt un om de caracter și de linie dreaptă. Mi-am făcut cariera de la coarnele plugului țărănesc, până la cel mai înalt grad diplomatic, prin muncă, talent și hărnicie; îmi ador țara și poporul meu românesc, căruia i-am servit cu devotament neclintit toată viața mea.”

(Din **Vasile Stoica-Un patriot neobosit și luptător pentru cauza unirii tuturor românilor**)

„Deși bolnav, nu precupețește eforturile, greu de imaginat, prin care își manifesta deschis atașamentul și iubirea de neam (...) căci în iunie 1990, îi acordă lui Aristide Buhoiu un emoționant interviu pentru ziarul *Universul românesc* din SUA, afirmând printre altele: *N-am fost despărțit niciodată de România; dacă într-o zi mă voi întoarce în România, mă întorc acolo unde sunt rădăcinile mele și nu mă mai mișc; tot dicționarul român mi-e drag; dacă nu pe pământ, atunci, în cerul românesc-acolo, cu certitudine.*”

(Din **In memoriam C. V. Gheorghiu**)

Parcurgându-i o bună parte din opera literară a domnului Gheorghe Țiclete, am remarcat marile eforturi de a evoca, prin figuri reprezentative ale culturii române, acele valori morale temei de perenitate și încredere în viitor-convins că „din stejari, stejari răsar”, iar, unui trecut mare, nu-i poate succeda decât un viitor mare, măcar că se naște cu atâta greutate.

Viziunea scriitorului este a unui neoromantic, exprimând un romantism bine temperat, ce promite, în pofida vârstei ușor înaintate, noi împliniri literare pe care, desigur, le așteptăm.

Profil realizat de **Geo Călugăru**, scriitor, membru USR